

ה. נמצאו מעות בין עצים ללבונה – נותנים את המעות בשופר של לבונה, כי הלבונה היא עצמה קרבן והעצים רק מכשירי קרבן.

ו. נמצאו מעות בין לבונה לזהב – לכאורה נותנים את המעות בשופר של לבונה, כי הלבונה עצמה קרבן, והכלים מכשירי קרבן.

ז. נמצאו מעות בין זהב לנדבה – לכאורה נותנים את המעות בשופר של נדבה, כי הנדבה עצמה קרבן, והכלים מכשירי קרבן.

ח. נמצאו מעות בין נדבה לתקלין חדתיין – נותנים את המעות הנמצאים לשופר נדבה, וזאת משני טעמים.

(א) מעות של נדבה חמורים ממעות של שקלים חדתיין, כי מעות נדבה, מכולם יקריבו עולות נדבה של ציבור, [שהן כליל], ואילו מעות שקלים, רק ממקצתם יקריבו קרבנות ציבור, אותם שיעלו בתרומות הלשכה, וכל השאר יהיו שיירי לשכה, לבנייני ירושלים.

(ב) מאחר שנמצא שקל בלא בעלים, אפילו ידוע שהוא משקלים חדשים, יש להחשיבו כשקל שמתו בעליו, שדינו להינתן לנדבה.

- לגרסת בעל קרבן העדה לולא שני הטעמים הללו, היה מקום לומר, שישנתנו המעות הללו לשקלים חדשים, שהם קרבנות חובה של ציבור, והם עדיפים על עולות נדבת ציבור.

- אולם בעל תקלין חדתיין דחה גרסא זו, כי עולת ציבור לעולם חמורה מחטאת ציבור, ואפילו עולת נדבה חמורה מחטאת חובה.

